

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Feria 4. Septem donorum Spiritus sancti plenitudo in Verbo Incarnato. Si
spiritu vivimus, spiritu & ambulemus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

Isa. 28. Et tanquam Rex in proprio throno sedere. Sic & Pr opheta, Conangustatum est stratum, ita ut alter decedat, Et pallium breve, utrumque operire non posset.

Matt. 27. Quia nobrem cum alterutri dilectorum sit deserendus locus, utrum opas è duobus? Responde. Quem vultu dà duobus vobis dimitti? Meministi hujus oprobrii quondam illati Christo? Hoc idem modo à te queritur, cum de diligendo unice Christo agitur, aut solus est diligendus, aut non diligendus; aut excludendus à corde Christus, aut ille alius qui par-

tem cordis occupat. O pudor humani cordis! Cor quidem tuum nimis angustum est tam amabili Christo diligendo; sed si Solum diligentes non designaretur Christus illas angustias. Quod unum designatur, est socius cordis quem adhibes, etiam si latius & capacius univerto cor haberes! Dum regnet salus in corde Christus, potest ipse latius regnum suum dilatare, sed si socium ei addideris, regnum eius aut regni sedem sic angustas & constringis, ut nec ibi regnare possit, nec velit vivere.

FERIA QUARTA.

SEPTEM DONORVM SPIRITVS SANCTI PLENITVDI IN VERBO INCARNATO.

Egredietur virga de radice Iesse, Et flos de radice eius ascendet: Et requiescat super eum Spiritus Domini, Spiritus Sapientiae & Intellectus, Spiritus Consilij & Fortitudinis, Spiritus Scientiae & Pietatis, Et replebit eum Spiritus timoris Domini.

Isa. II.

VERITAS PRACTICA.

Si spiritu vivimus, spiritu & ambulemus. Gal. 5.

SENSUS verborum Apostoli est, ut quantum patet, nos posse ambulare spiritu, id est, omnia nostra secundum Spiritus sancti motum peragere, tantum excitemur ad id peragendum, tamen certo credamus nos ita debere ambulare. Quod autem pateat nos id posse, inde evidens facit, quoniam, inquit, spiritu vivimus, spiritu animati & vegetati sumus sicut proboscitis, unde nec dubitare potest quia possumus: ac proinde etiam fu-

possumus, quin debeamus. Ergo ita omnia in spiritu sicut possumus & debemus, operemur, & ita spiritu ambulemus sicut spiritu vivimus.

SIC autem brevius indeformatur ratio. Si manifeste patet, nos posse ambulare spiritu, stirpe ambulemus, seu quod idem est, ad id excitemur, illi nos debera credamus.

Sed si spiritu vivimus, manifeste patet nos posse ambulare.
Ergo sic spiritu ambulemus, sic provocemur, sic persuadeamur ut ambulemus.

L. PLINCI

I. P U N C T U M.

QUID de unoq uoque Spiritus Sancti
Dono sit sentiendum, & quomodo
in Christo Domino fuerit, sic pau-
cius ex D. Thoma collige, quæ fusiū
2. 2. q. 45. meditādo perpēdes. SAPIENTIA est cognitio
a. 1. & Contemplatio causæ alissimæ qua est Deus:
Est & judicium rectum de rebus omnibus,
1. 4. 5. secundum divinas regulas. Sic Christus Domi-
nus dicebat, Sicut audio, iudico, & judicium
meum iustum est. INTELLECTUS est intima
2. 2. q. 8. quædam cognitio seu supernaturale lumen
a. 2. quo res obfcuras & reconditas ita penetramus,
ut intus le gere quodammodo videamur. Sic
Luc. 24. Christus Dominus perfecte intelligebat, & in
interpretabatur scripturas qua de ipso erant.
2. 2. q. 52. CONSILIIUM. est de singulis agendis supra
a. 1. & 2. naturalem & humanam prudentiam quæ sic
adjuvatur & perficitur; sic Christus D. duxit
Matth. 4. et in desertum à spiritu; Et qua Deo placita e-
Ioan. 8. ram faciebat semper.
FORTITUDO est qua prevenitur ad fi-
2. 2. q. 193. nem operis inchoati, ad quem ex ipsa virtute
a. 1. fortitudinis pervenire non potuisses, propter
occidentes difficultates: Et hoc præcipue opera-
tur Spiritus sanctus in homine, inquit S. Doctor,
cum perducit eum ad vitam eternam, qua est
finis omnium bonorum operum, & evasio om-
nium periculorum. Sic Christus Dominus tota
Psal. 28. vita sua decursu, exultavit ut Gigas ad cur-
4. 11. rendam viam suam in fortitudine spiritus sui.
2. 2. q. 9. SCIENTIA est circa res humanas, sicut la-
a. 2. pientia circa divinas; judicium scilicet rectum
Luc. 12. de rebus humanis & creatis secundum alissimam
Matth. 6. causam, prout sunt à Deo conditæ, sic
16. de iis judicare & ordinare. Sic Christus D. Vi-
de et carete ab omni avaritia, Nolis thesa-
rizaro vobis thesauros in terra. Quid prodest ho-
minis si mundum universum lucretur? PIETAS
Matth. II. est filialis affectio erga Deum ut patrem, cui
2. 2. q. 19. propterea cultum & officium exhibemus. Sic
a. 9. Christus D. Ita Pater, quoniam sic fuit placitum
Hebr. 5. ante te. TIMOR est quo Deum voluntarie re-
veremur, & nos ipsi subducere refugimus. Sic
3. p. q. 7. Christus Dominus dicitur, Exauditus in om-
a. 6. nibus, pro sua reverentia, & hoc effectu rever-
entiae sic ordinarie movebatur in Deum, ut
hunc effectum haberet præ ceteris plenior-
em, inquit S. Thomas, unde & dicitur de hoc
dono: Et replabit eum spiritus timor tuus Domini.
Apoc. 15. Quis non timebit te, Domine, quem sic timeret &
reverenter filius tuus.

Sic, vero unicuique nostrum sicut Christus
D. septem illa dona conferuntur, cum gratia
sanctificante, ut ad actus supernaturales & ve-
re spirituales, excitemur. Ne sit quia tem-
plum Dei est, & spiritus Dei habitat in nobis.
Sed quām longe sumus ab ea obedientia quam
Christus illi exhibebat! Christus numquam
nos fere semper resistimus? Quod ut diligenter
caveamus, oportunum est illud Apostoli; Si
spiritu vivimus, spiritu & ambulemus,

Ratio hæc assertur inter alias, Quia quām
manifeste patet, nos facile posse ambulare spi-
ritu, id est, agi & agere ex spiritu sancti mo-
tu, rām aperte & potenter excitamur ut ita am-
bulemus. Nam cum ille agendi status sit tam
excellens & utilis, ut satis ex se liquet, nihil vi-
detur restare quod efficaciter excitemur ad il-
lum statum consequendum, quām ut probe scia-
mus nobis id esse facilis & iucundus eò per-
venire quām putetur. Quando enim illa tria si-
mul concurrunt: Excellentia rei, Utilitas, &
Facilitas, tuniculus est ille triplex cui nihil re-
sistit. Hoc est igitur quod declarat illa prima
propositio, perinde quasi diceretur, si facili-
tas ambulandi spiritu, æque adsit ac præstan-
tia & utilitas, nonne tum ambulabis? quid re-
spondes? Tu qui hactenus nihil aliud respon-
disti quod minus spiritu ambulares, quām quia
id difficilis: si tibi manifeste ostenditur, id esse
facile, quid respondebis?

II. P U N C T U M.

SED si spiritu vivimus, manifeste patet no-

si posse facile spiritu ambulare.

Primum enim in hunc præcipue finem nos Spi-
ritus ille vivificat, ut vitam spiritualem viva-
mus, quod est spiritu ambulare; An vero po-
tuit Spiritus sanctus hunc finem in nobis præ-
tendere, & non poterit nos ad eum perducere?
Numquid legisti de rotis illis mysticis, Quo-
cumque ibat spiritus, illuc eunte spiritu. & ro-
ta pariter elevabantur sequentes eum, spiritus
enim vita erat in rotis? Jam vero, Idem spiritus
in te non poterit quod in illis rotis;

Deinde vero, quare abs te, unde habet cor-
pus tuum ut moveatur quod velis? nonne à spi-
ritu quo corpus vivit? Cur non ergo à Spiritu
sancto quo vivis, sic moveri & ambulare po-
teris, cum non sit minus potens ad te moven-
dum, quām spiritus tuus naturalis ad moven-
dum corpus? Spiritus est qui adiuvat infirmi-
tatem nostram.

Quod

Quod si dicas in te impediti Spiritum sanctum, quo te minus facile moveat, quid est quod illum impedit? Circumspice omnia, & videbis nullum esse alium præter te ipsum. An vero sanus es es, si si corpus impediens? Et quidem corpus tuum potest impediens ne ambulet, etiam nolente te? An vero ne ambules spiritu, non potest impediens Spiritus sanctus per quem ambulas, nisi te volentes. O te miserum qui cum beatissimus esse possis, te miserum facis! Misere te anima tua.

III. PUNCTUM.

Si ergo spiritu vivimus, spiritu & ambulemus; Cùm icticet ex vita spirituali quam nobis confert Spiritus sanctus, aperte pateat nos facile posse ambulare spiritu: & quandoquidem ita est facile, ut dictum est, jam nihil restet quod excusemus ne ita ambulemus. Propter quod, inquit Apostolus, remissa manus & soluta genua erigite, & gressus rectos facite pedibus vestris, ut

non claudicans qui erret, magis autem senetur.

Neque vero excuses mundum aut carnem, Non enim accepimus spiritum huius mundi, & secundum hunc mundum vivamus, sed accepimus spiritum qui ex Deo est, ut sciamus quia a Deo donata sunt nobis: & secundum illa vivamus. Neque ut sic ambulemus, expectandum est, donec nulli sint contrarij carnis motus, sed potius sic spiritu ambulandum est, ut illi carnales motus comprimantur. Sic enim habes, spiritu ambulate, & desideria carnis non perficiet. Caro enim concupiscit aduersus spiritum, Gal. 5. spiritus autem aduersus carnem. Hac enim sibi adversantur. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixerunt cum virtute & concupiscentia. Nonne vis eius esse? An ubi crux? ubi malleus, ubi clavis? An incepisti serio carnem cruci affigere? Solo spiritu Christus ambulavit; Et qui I. Joan. 2. dicit se in Ipsi manere, debet scire ille ambulavit, & ipse ambulare.

Vide in 2. parte, in die Pentecostes, & in Indicibus Verbo Spiritus.

FERIA QUINTA.

SEPTEM ORDINARIÆ INFIRMITATES INFANTIVM, QVAS IN VTERO PATI VOLVIT VERBUM INCARNATUM.

Verè languores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit. Is. 53.

Non habemus Pontificem qui non possit compati infirmitatibus nostris, tentatum per omnia, pro similitudine, absque peccato. Heb. 4.

VERITAS PRACTICA.

Non vivitur in amore Christi, sine dolore.
RATIO EST, Quia non vivitur in amore Christi, sine gravizelo.

Sed talis zelus affert dolorem.
Ergo non vivitur in amore Christi sine dolore;
Qui tamen omni gaudio est praferendus.

G

I.PUNC.

